

ALPU OVASI TERMİK SANTRAL PROJESİ VE MÜCADELE SÜRECİ

Elektrik Mühendisleri Odası
Eskişehir Şubesi

2017 yılının sonlarına doğru, Alpu Ovası'na kurulması planlanan kömürlü termik santral projesi ile ilgili gelişmeleri öğrenmemiz, tamamen tesadüfî bir şekilde oldu. Bu projeyle, verimli topraklarımızın külle kaplanacağı ve temiz havasının yerini kirli dumanın alacağı endişesi, hemen harekete geçmemize neden oldu. Tarımın, havanın, suyun ve yaşamın korunması adına başlattığımız bu mücadele, aynı zamanda Eskişehir'imizin de kaderini koruma mücadelesiydi.

Alpu Ovası, İç Anadolu Bölgesi'nin zengin ovalarından biridir. Porsuk çayının sulamada kullanılmasıyla birim alandan yüksek oranda tarımsal ürün elde edilmekte ve önemli ölçüde hayvansal üretiminin de yapılmasıyla ülke tarımına büyük katkı sağlamaktadır.

21 Ocak 2017'de Eskişehir Alpu Ovası, Büyük Ova olarak ilan edilmiştir. Bu karar, Alpu Ovası'nın tarım dışı kullanılamayacağını ve tarımsal SİT alanı olarak korunacağını güvence altına almıştır. Ancak, 26 Eylül 2017'de kamuya ait Alpu Ovası Kömür Rezerv Alanı'nın Özelleştirme İdaresi'ne devri, bu kararın aşılma istenen ilk engelini oluşturdu. Böylece, termik santral kurma kararı bir adım daha ileriye taşındı. TMMOB ve Eskişehir Çevre ve Yaşam Platformu (ESÇEP), başta olmak üzere çeşitli sivil toplum kuruluşları, termik santralın Alpu Ovası'na yapılmaması için ilk protestolarını başlattılar. Kamuoyunda ve sosyal medyada "Eskişehir Kıymetlidir" ilkesiyle mücadele hattı belirlendi.

TMMOB bünyesindeki odalar, projeye karşı basın açıklamaları yaparak kamuoyunu bilgilendirdi. Özellikle 4 Ekim 2017'de yapılan açıklamada, termik santralın geleceğe büyük bir ihanet olduğu vurgulandı.

22 Aralık 2017'de TMMOB Eskişehir İl Koordinasyon Kurulu (İKK), TMMOB Enerji Komisyonu ve EMO Enerji Daimi Komisyonu Başkanı Nedim Bülent Damar, EMO Eskişehir Şube Yönetim Kurulu Başkanı Hakan Tuna, Başkan Yardımcısı Ender Kelleci ve Yönetim Kurulu Yedek Üyesi Oğuz Soylu'nun katılımıyla Eskişehir-Alpu'da kömür rezerv alanı ve enerji üretim alanı işletme hakkı devredilerek kurulmak istenen termik santrale karşı basın açıklaması yaptı. Açıklamada, Türkiye'deki mevcut santrallerin yüzde 40 kapasite

ile çalışarak tüketimi karşıladığı, elektrikte arz fazlası sorununun olduğu bir dönemde hem gereksiz hem pahalı hem de çevreyi kirletecek yanlış yatırımlardan biri olacak bu karardan acil olarak vazgeçilmesi istendi.

Tartışmalar, sadece meslek odalarıyla sınırlı kalmadı. 28 Aralık 2017'de ESÇEP, Alpu Ovası'na yapılması planlanan kömürlü termik santrale karşı imza kampanyası başlattı. Bu kampanya, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi, Tepebaşı Belediyesi, Odunpazarı Belediyesi, TMMOB, sivil toplum kuruluşları ve birçok vatandaşın işbirliğiyle geniş bir toplumsal hareket halini aldı. Aynı dönemde sosyal medya platformlarında da geniş bir farkındalık çalışması yürütüldü.

2018 yılının başlarında, Eskişehir halkı, siyasi partiler ve meslek odaları, termik santralın yapımının iptal edilmesiyle ilgili mücadeleyi yükseltti. Eskişehir Kent Konseyi ve TMMOB öncülüğünde "Eskişehir Kıymetlidir" platformu kurularak termik santrale karşı mücadele yürüten tüm muhalif kesimler ortak çalışmalar yapmaya başladı.

TMMOB Enerji Komisyonu Başkanı Nedim Bülent Damar, termik santralla mücadele için yürütülen çalışmalar kapsamında ES TV'de konuk olduğu programda Türkiye'nin kurulu gücünün 83 bin 229 MW olduğunu, elektrik ihtiyacının ise 47 bin 660 MW olduğunu, EPDK'dan alınan lisanslarla yapılan 26 bin 500 MW dâhil edilmeden bile arada yaklaşık 35 bin MW'lık bir fazlalık olduğunu belirtti. Bu verilerden yola çıkarak, insana ve çevreye verdiği zararlar bütün dünyaca kabul edilmiş olan termik santrallerin yapılmasına acil olarak gereksinim duyulmadığını vurguladı.

Termik santral kurulmasının önüne geçilmesine yönelik faaliyetler kapsamında Porsuk-Adalar çevresinde "Eskişehir Aşkına Sevgi Zinciri" oluşturuldu. Termik santral konusunda ikinci kez toplanacak olan Toprak Koruma Kurulu öncesinde yüzlerine maske takarak Valilik önünde protesto gösterisi yapan vatandaşlar,

"Havamı, suyum, kirlertme" diye haykırdı. Sivil toplum kuruluşları, siyasi parti, sendika, dernek, meslek odası temsilcileri ve yurttaşlar Anayasa'nın 56. maddesinde yer alan "Herkes sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek devletin ve vatandaşların görevidir" ilkesinden hareketle; başta çocuklarımız ve halkın sağlığına, yaratacağı çevresel etkilerin ilimizin temiz havasına, suyunu, verimli tarım alanlarına zarar vereceği için Alpu Termik Santrali'ni istemediklerini belirterek, projenin geri çekilmesini talep ettiler. Yine o dönemde CHP Milletvekili Utku Çakırözer tarafından EMO verilerine dayanarak Alpu'da kullanılacak olan linyitin verimli olmadığı, Eskişehir'in etrafında yer alan 6 adet termik santralin kullanılmadığı vurgulandı.

TMMOB Enerji Komisyonu heyeti 21 Mart 2018'de Alpu'da kurulması planlanan kömürlü termik santral sahasında incelemelerde bulunmak üzere Eskişehir'e geldi. TMMOB Eskişehir İl Koordinasyon Kurulu bileşenlerinin temsilcilerinin de katılımıyla Alpu'da Termik Santralin kurulması planlanan bölge gezildi. Bu inceleme, projenin çevresel etkilerinin daha yakından anlaşılmasına katkı sağladı.

TMMOB Heyeti, 21 Mart 2018 tarihinde Alpu'da termik santralin yapılmak istendiği bölgede teknik incelemelerde bulundu. İnceleme sonrasında, TMMOB Heyeti ile Eskişehir İKK'nın gerçekleştirdiği toplantıda, termik santral projesine karşı yürütülen mücadele sürecinin seyri ve hukuki çalışmalar hakkında tartışılarak mücadele hattı üzerine fikir alışverişinde bulunuldu. Yapılan değerlendirmelerde, Eskişehir'e yönelik bu girişimin durdurulması gerektiği; yaşam alanı üzerinde böyle bir tesisin kurulamayacağı, bölgenin yüksek verimli bir tarım alanı olması ve üzerinde bulunan lületaşı ocakları ve ağaçlandırma bölgesi üzerine böyle bir tesisin kurulmasının mümkün olmadığı vurgulandı.

2018 yılı, hukuki süreçlerin hızlandığı bir dönem oldu. Toprak Koruma Kurulu, Alpu Ovası'ndaki tarım alanını, santral için tarım dışı alana dönüştürme kararı aldı. Ancak, bu kararın ardından Ziraat Mühendisleri Odası tarafından yapılan başvuru sonucu, Danıştay 10. Dairesi yürütmeyi durdurma kararı verdi. Bu, önemli bir durak noktaydı çünkü Alpu Ovası'nın tarım dışı kullanıma açılmasına yönelik ilk adım, hukuken engellenmiş oldu.

Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) raporu, söz konusu termik santral için 1500 sayfa uzunluğunda hazırlanmıştı ancak içeriği eksik, yanlışlıklar ve usulsüzlüklerle doluydu. Bu durum, başta TMMOB ve Eskişehir Büyükşehir Belediyesi olmak üzere birçok meslek odası ve sivil toplum kuruluşu tarafından eleştirildi ve raporun iptal edilmesi için dava açıldı. Jeoloji Mühendisleri Odası'nın yayımladığı Eskişehir Alpu Termik Santrali Nihai ÇED Raporunun Değerlendirilmesi Raporu'nda, proje bileşenlerinin etki alanları tanımlanmadığı, çevre ve insan sağlığı açısından bulunması gereken çalışmaların olmadığı, proje bileşenlerinin bölgenin depremselliğinden etkilenmesi durumunun yok sayıldığı, Jeoloji, hidrojeoloji ve jeoteknik verilerin birbirine entegre edilmediği, yüzey ve yeraltı sularının, faaliyetlerin bileşenlerinden ne kadar etkileneceğinin ortaya konulmadığı ve santralin yarardan çok zarar getireceği hususunda bilgilendirmeler yapıldı.

TMMOB Eskişehir İKK ise yaptığı basın açıklamasında halkın yaşam alanlarını tehdit eden, insan yaşamını ve doğayı merkezine almayan, sermaye gruplarının taleplerine göre şekillendirilmiş, doğayı talan projesi olarak karşımıza çıkan tüm proje ve uygulamaların karşısında olduğunu, bölgede yaşayan halkın görüşleri dikkate alınmadan yapılacak her türlü rant odaklı projenin karşısında kararlılıkla mücadele edileceğini, Alpu Termik Santral projesinde de ihaleyi alacak firmaların işlerinin, ihaleyi almaktan çok daha zor olacağını yani sahaya kazma vurulduğu anda karşısında konuya duyarlı tüm Eskişehir halkını ve bizleri göreceğini bilmesi gerektiğini ifade etti.

Sonuç olarak, Ağustos 2018'de Eskişehir 1. İdare Mahkemesi, ÇED raporunun iptali ve yürütmenin durdurulması için açılan davaya ilişkin bilirkişi keşfi yaptı ve düzenlenen ÇED raporunun hukuka uygun olmadığını belirterek iptaline karar verdi. Kamu kuruluşları temsilcileri ve TMMOB teknik heyetinin katılımı ile 28 Ağustos 2018 tarihinde gerçekleştirilen bilirkişilik keşfinde; TMMOB Yönetim Kurulu üyesi Ufuk Ataç, EMO Eskişehir Şube Yönetim Kurulu Başkanı Ender Kelleci ve Başkan Yardımcısı Oğuz Soylu da yer aldı.

Hukuki süreçlerin yoğunlaştığı dönemlerde, TMMOB ve bağlı odalar tarafından yapılan basın açıklamalarıyla teknik veriler sunarak mücadelenin devamlılığı sağlandı. EMO Eskişehir Şubesi Yönetim Kurulu tarafından yapılan basın açıklamasında; “termik santrallara filtre takmanın filtreli sigara içmeye benzediği, çevre, iklim, sağlık için bu oyuna gelinmeden, termik santralların kapatılması ve yenilerinin kurulmaması için mücadele etmeye devam edileceği” vurgulandı.

24 Eylül 2018’de Greenpeace, EKOIQ, Troya Enerji Kooperatifi, Yeryüzü Derneği ve Eskişehir Kent Konseyi gibi kuruluşlar, Çevre Şenliği düzenleyerek termik santral projesine karşı seslerini duyurdu. Ayrıca, Temiz Hava Hakkı Platformu tarafından hazırlanan bir raporda, santralin Eskişehir dahil 24 ilde 11 milyon kişiyi olumsuz etkileyeceği ve hava kirliliği nedeniyle en az 3200 erken ölüme neden olacağı öngörüldü.

Eskişehir halkı ve sivil toplum örgütlerinin mücadelesi, 2020 yılı itibarıyla meyvesini verdi. Danıştay, Alpu Ovası’na yapılması planlanan termik santralin kamusal yarar taşımadığına karar verdi ve tarımsal üretim potansiyeli yüksek, erozyon, kirlenme, amaç dışı veya yanlış kullanımlar gibi çeşitli nedenlerle toprak kaybı ve arazi bozulmalarının hızlı geliştiği ovalar arasında yer alan ve 12.12.2016 tarih ve 2016/9620 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile ‘Büyük Ova Koruma Alanı’ ilan edilen Alpu Ovasında yapılması planlanan Alpu Termik Enerji Santrali projesi kapsamında Özelleştirme Yüksek Kurulunca alınan özelleştirme kararını iptal etti. Karar Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu’na onaylanarak kesinleşti.

Eskişehir İdare Mahkemesi de Alpu Ovası’nda yapılacak olan termik santral için hazırlanan Çevre Düzeni Planı’nı, mevzuata, planlama ilkelerine, şehircilik esaslarına ve kamu yararına aykırı olduğu gerekçesiyle oy birliğiyle iptal etti. Bu karar, termik santral projesinin hukuki olarak engellenmesinde büyük bir adım oldu.

Alpu Ovası, Türkiye’nin en verimli tarım alanlarından biridir. Buraya kurulmak istenen kömürlü termik santral projesi, hem çevreye hem de bölgedeki tarıma ciddi zararlar verecekti. Ancak, Eskişehir halkı, TMMOB, meslek odaları, belediyeler ve sivil toplum kuruluşları tarafından yürütülen etkili hukukî ve toplumsal mücadele sonucunda, projeye karşı büyük bir zafer kazanıldı. Eskişehir’in değerleri, toprakları ve sağlığı korunmuş oldu.

Bu zafer, sadece Eskişehir için değil, tüm Türkiye için çevreyi, sağlığı ve tarımı savunma mücadelesinin ne denli önemli olduğunu bir kez daha göstermiştir.

SAMSUN MOBİL SANTRALLARINA KARŞI HUKUK ZAFERİ*

Cumhuriyet Enerji, Sayı:3, Mart 2008

Türkiye’de uygulanan yanlış enerji politikalarının sonucunda 1990’lı yıllarda önce Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde çözüm olarak gösterilen “mobil santrallar” daha, sonra ülkenin her tarafına yaygınlaştırıldı.

2000 yılında ihale edilerek Bartın ve Dalaman’a konuşlandırılmak istenen 100’er megavatlık 2 mobil santral, yöre halkının karşı duruşu sonucunda tesis edilemedi. Siyasi iktidarın mobil santral ısrarı, enerji ihtiyacından çok plansızlık ve kâr transferi arayışından kaynaklanıyordu. Ülke ihtiyacına göre değil, kişi ve kurumların taleplerine göre sürdürülen enerji politikasında mobil santrallar da kendilerine çoğalmak için fırsat buldular. Bu anlayış içinde Bartın ve Dalaman’a konuşlandırılmayan her 2 santral da siyasi bir manevrayla Samsun’a kaydırıldı.

Aslında bu santralların adı mobil, kendileri sabit santrallar idi. Yakıt olarak 6 numaralı Fuel-Oil kullanılıyordu. Dolayısı ile yakıtın içerdiği yüzde 4.5 oranındaki kükürt, çevreyi ve insan sağlığını olumsuz etkileyecekti. Günde bin ton yakıt tüketilecek olan bu santrallardan 45 ton kükürt atmosfere salınacaktı. Uzmanlara göre atmosfere salınacak kükürtün yüzde 70-80’i filtre edilebiliyordu. Bu ise en iyi olasılıkla atmosfere günde 9-10 ton kükürt salınması anlamına geliyordu. 6 numaralı Fuel-Oil, bir rafineri atığı idi. Ve Türkiye’de ihale edilen 12 adet mobil santrala yetecek kadar 6 numaralı FuelOil üretilmiyordu. Yani gelişmiş ülkelerde kullanılması yasak olan bu atık madde ithal edilecekti. Bu; hem kirli, hem de dışa bağımlı bir yakıtlı Türkiye’nin elektrik üretmesi anlamına geliyordu.

Mobil santralların Samsun’da konuşlandırılacakları bölge ise Çarşamba Ovası gibi Türkiye’nin en verimli tarım ovasının ortasıydı. Üstelik denetimsiz sanayi nedeniyle baca emisyonları Samsun’u, Türkiye’nin kükürtdioksit (SO2) konsantrasyonu bakımından en kirli havasına sahip ilk üç ilinden biri yapmıştı. Artan her kükürtdioksit miktarı, atmosferde suyla birleşip, sülfirikasit (H2SO4) olarak Ova’nın üstüne yağacaktı. Bu da ovada tarımın bitmesine, Samsun’a içme suyu temin eden Çakmak Barajı’nın kirlenmesine sebep olacaktı. Üstelik mobil santralin kurulacağı yer, yerleşim bölgesine çok yakındı ve sülfirik asit etkisi buraları tehdit edecekti.

Samsun Çevre Birlikteliği Oluşturuldu

İnsan ve çevre sağlığı açısından Samsun’un karşı karşıya bulunduğu, uzayıp giden bu tehdit listesi karşısında demokratik kitle örgütleri, yanlarına vakıf, dernek ve sendikalar ile başta Ondokuz Mayıs Üniversitesi ve Samsun Barosu gibi kuruluşları da alarak “Samsun Çevre Birlikteliği”ni oluşturdular. Sekretaryasını ve sözcülüğünü TMMOB-EMO’nun yürüttüğü Birlikteliğin mücadelesi 7 yıl sürdü.

Her meslek örgütü kendi alanlarında raporlar hazırladılar. Paneller, konferanslar düzenlendi. Mitingler yapıldı. Samsun-Ordu Karayolu 3.5 saat trafiğe kapatıldı. Binlerce yurttaş, mobil santral önüne yürüyerek, tepkilerini gösterdiler. Çevre Birlikteliği içinde yer alan Samsun Barosu, Samsun halkı adına mobil santrallara karşı dava açtı. Uzun süren dava süreci sonunda “yürütmeyi durdurma kararı” verildi. Ancak, mobil santrallar hiçbir izin almadan, yasa ve yönetmelikler yok sayılarak tesis edildiler. Fiili durum yaratılarak yürütmeyi durdurma kararı uygulanmadı.

2003'te miting otobüsü üzerinde yer alan AKP milletvekilleri "Bu santral Samsun'a davet edenlerden hesap soracaklarını" söylediler. Başlangıçta öyle de yaptılar. TBMM'de "Meclis Araştırma Komisyonu" kurdular. Komisyon, başta TMMOB olmak üzere birçok kurum ve kuruluşun temsilcilerini dinledi. Aslında, AKP'li komisyon üyeleri, mobil santralı Samsun'a davet eden siyasi rakipleri ANAP'lı Büyükşehir Belediye Başkanı'nı hedef almışlardı. Ancak "siyasetin cilvesi" gereği Belediye Başkanı'nı AKP'ye transfer ettiler ve tekrar Başkan seçilmesini sağladılar.

Alınmayan Elektrige 128 Milyon Dolar Ödendi

Samsun'un Tekkeköy İlçesi'ndeki mobil santralların faaliyetlerinin durdurulması için Samsun Barosu'nun 2002 yılında açtığı dava üzerine Ankara 10. İdare Mahkemesi, 20 Şubat 2003'te mobil santralların çalışmasının durdurulmasına karar vermişti. Ancak yapılan sözleşmede verilen garantiler nedeniyle faaliyetleri durdurulan santralların sahibi Aksa ve Cengiz Enerji A.Ş'ye Ekim 2003-Temmuz 2007 döneminde toplam 128 milyon 199 bin 310 dolar devlet tarafından ödeme yapılmıştı. Ülkenin özel sektörün inisiyatifine bıraktığı üretim yatırımlarının yapılmaması nedeniyle elektrik enerjisinde baş gösteren sıkıntı gerekçe gösterilerek, 22 Temmuz genel seçimlerinin hemen ardından yargı kararları yok sayılıp, bu santrallar çalıştırılmaya başlandı. Çevre Yasası'nda Nisan 2006'da yapılan değişikliğin ardından yargı kararlarını aşmaya dönük işlemler tesis edilerek, bu santralların faaliyetlerine başlamaları sağlanmasının üzerine "Samsun Çevre Birlikliği" yeniden mücadeleye başladı.

"Samsun Çevre Birlikliği"nin Yürütme Kurulu'nda yer alan Samsun Barosu, 4 dava açtı. Samsun Barosu, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın 23 Ağustos 2006 tarihli "nihai çevresel durum değerlendirme raporundaki taahhütlere uyulması kaydıyla sakınca olmadığına" ilişkin kararı ile bu sakınca olmadığına ilişkin kararın "ÇED (Çevresel Etki Değerlendirme) olumlu kararı" veya "ÇED Gerekli Değildir" kararı ile eşdeğer karar olduğuna ilişkin 8 Eylül 2006 tarihli işlemin iptali ve yürütmesinin durdurulması talebinde bulundu. Ankara 10. İdare Mahkemesi, 22 Ocak 2008 tarihli kararında, kesinleşmiş yargı kararı olduğu halde sakınca olmadığına ilişkin kararın ve bu kararı "ÇED olumlu kararı" ya da "ÇED Gerekli Değildir kararıyla" eşdeğer tutan işlemin hukuka uygun olmadığına hükmetti.

Hukuk Devleti Vurgusu

Kararda hukuk devletinin gereği olarak yargı kararlarının uygulanması üzerinde durulurken, şöyle denildi:

"Mahkememizin Danıştay 10. Dairesi'nce onanan ve yukarıda belirtilen kararların gerekçesinde, çevresel etki değerlendirmesi süreci işletilip ÇED raporu hazırlanması gerektiği açıkça belirtilmesine rağmen, davalı İdarece Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği'nin geçici 6. maddesi gerekçe gösterilerek bu hususun dikkate alınmadığı anlaşılmaktadır. Bu durumda dava konusu olay ile ilgili olarak daha önce Mahkememizce verilerek kesinleşen iptal kararında belirtilen gerekçeler doğrultusunda davalı idarece işlem tesis edilmesinin, Anayasal ve yasal zorunluluk olması, mahkeme kararının uygulanmasının sonradan çıkartılan yönetmelik hükümleri ile bertaraf edilmesinin ise 'Hukuk Devleti' ilkesi gereğince hiçbir surette söz konusu olmaması nedeniyle, çevresel etki değerlendirme süreci işletilmeksizin hazırlanan ÇED raporuna göre, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın 23.8.2006 ve 6876 sayılı yazısı ile verilmiş bulunan 'nihai çevresel durum değerlendirme raporun-

daki taahhütlere uyulması kaydıyla sakınca olmadığına' ilişkin kararda hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Öte yandan, 'nihai çevresel durum değerlendirme raporundaki taahhütlere uyulması kaydıyla sakınca olmadığına' ilişkin Çevre ve Orman Bakanlığı'nın 23.8.2006 gün ve 6876 sayılı yazısı ile verilmiş bulunan kararın hukuka aykırı olması, 'ÇED olumlu kararı' ile 'ÇED gerekli değildir' kararının ise yukarıda açıklandığı üzere farklı durumlara ilişkin olması nedeniyle, söz konusu projeler hakkında Bakanlıkça sakınca olmadığına dair verilen kararın 'ÇED olumlu kararı' veya 'ÇED Gerekli Değildir Kararı' ile eşdeğer karar olduğuna ilişkin 8 Eylül 2006 gün ve 7411 sayılı işlemde de sebep ve konu açısından hukuka uygunluk görülmemiştir."

Yargı kararında hukuk devleti vurgusu ise şöyle ortaya konulmuştur:

"İptal edilen işlemler, hukuk alanında hiç doğmamış olarak kabul edilir ve tesis edildikleri tarihten itibaren yürürlükten kalkarlar. Bu nedenle, mahkeme kararı ile iptal edilen işlemlerin, tesis edildiği tarihten itibaren hukuk alanında hiç doğmadığının kabul edilmesi nedeniyle, hukuka bağlı olan idare tarafından gerekçesi ile birlikte iptal kararının doğrultusunda işlem tesis edilmesi hukuk devleti ilkesi gereğidir."

Ayrıca mobil santrallara Samsun Büyükşehir Belediyesi tarafından 8 ay süreyle deneme izni verilmesine ilişkin işlemler için de Samsun 2. İdare Mahkemesi'nce oybirliğiyle yürütmeyi durdurma kararı verildi.

Yapılan sözleşme gereği, çalışmadığı halde ayda 2.4 milyon dolar ödenen santralların yasalara ve yönetmeliklere uygun olmadığı yargı kararıyla saptanmasına karşın bu santralların çalıştırılmasına yönelik ısrar karşısında sözcülüğünü EMO Samsun Şubesi'nin yürüttüğü "Samsun Çevre Birlikliği" mahkeme kararlarının uygulanması için yerel gazetelere "Açık davet" başlıklı ilanlar vererek, mülki ve idari amirleri görevle davet etti. Bu gelişmelerin sonucunda mobil santrallar yeniden durduruldu.

Bir an evvel enerji politikalarında yargı ve yöre halkıyla inatlaşma yerine uygun çözüm üretmeye yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

Alacakaranlıkta Mobil Santrallar, 2008

Samsun'da konuşlandırılan mobil santrallara karşı 7 yıl süren mücadele, hukuk zaferi ile taçlandırılarak kazanılmıştır. Bu mücadelenin öyküsü EMO tarafından 2008 yılında "Alacakaranlıkta Mobil Santrallar" adı altında kitaplaştırıldı.

Bu kazanımda Samsun'daki demokratik kitle örgütlerinin, kamu kurum ve kuruluşlarının önemli katkısı vardır. Samsun tarihine bir not olarak düşülmesi amacı ile bu mücadele Çevre Birlikliği sözcüsü Metin Telatar tarafından "Alacakaranlıkta Mobil Santrallar" adlı kitapta anlatılmaya çalışılmıştır.

*Cumhuriyet Enerji Dergisi'nde 3 Mart 2008'de Metin Telatar imzasıyla yayımlanan yazıdan derlenmiştir. Tam metin için https://www.emo.org.tr/ekler/aaa8d9517b86210_ek.pdf?dergi=508